

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Tizenötödik születésnap

Magyar Nemzet, 1961. június 4.

Osztályozás	
Tárgy	371. 748
Hely	
Idő	"1961" - "1946"
Személy	

Az emlékek mélyek és maradandóak. Az első táborúzó 1946-ban kinn a Városligetben, amikor magasba kúszó, sárga lángnyelvek fényénél késő éjszakáig tanultuk Ságvári Endre, Kilián György nevét, fiatalokét, akik a hazáért éltek és haltak, hallgattuk az Ifjú Gárda küzdelmeit, régi harcok történetét. Az első kirándulás a budai hegyekre, ifjúmunkások egykori találkozóhelyein, amelyeket akkor még nem díszítettek ugyan emléktáblák, de vörös rózsák és szekfűcsokrok igen: úttörők megemlékezései.

Tizenöt esztendő múlt el azóta, s az úttörőmozgalom mélyen beleágyazódott életünkbe, s gyorsabban növekszik, mint bármikor korábban. Az úttörő szövetség jubileumát ünnepeltük vasárnap kinn a Kossuth Lajos téren, s talán nem véletlen, hogy éppen az Országháza előtt számoltak be a mozgalom vezetői a soraközö esztendőik sikereiről, eseményeiről, s ott hangzott el az egész társadalom nevében Kállai Gyula kérése 700 000 úttörőhöz: *ma azt kívánja legfiatalabb polgáraitól az ország, hogy éljenek becsületben, tanuljanak, művelődjenek, dolgozzanak szorgalmasan.*

Tartalmában és külsőségeiben egyaránt méltó volt ez, a szó minden értelmében forró ünnepség az úttörőmozgalom múltjához és jelenéhez. S ez nem kíván sok kommentárt: az úttörők tizezreinek cselekedetei, elsősorban tanulmányuk eredményei egyértelműen mutatják, hogy az úttörőmozgalom az ifjúság hasznos nevelőiskolája lett, s évről évre alkalmasabb a fiatalok gondolkodásának formálására, egészséges fejlődésének irányítására. Staféták hozták a tűző napon a térre jelentéseiket az ország minden részéből arról, hogyan teljesítették évfordulóra tett vállalásaikat az úttörőcsapatok tagjai. Tizenöt pont teljesítését vállalták a tizenötödik születésnapra úttörőink, s ezek között sok minden szerepel: a tanulmányi eredmények további javítása, jobb bizonyítvány, az úttörőmozgalom történetének felkutatása, részvétel társadalmi munkaakciókban, a szülők, idősebbek segítése, sportversenyek szervezése és táborozás, levelezés húsz ország testvérszervezeteinek pionírjaival. S ha a vállalások teljesítésének végső értékelésére még nem is jutott idő, aki a jelentések közt lapozgat, nyugodt lelkiismerettel állapíthatja meg, hogy az úttörők becsülettel teljesítették, amit az ország színe előtt vállaltak.

Mit végeztek egyetlen esztendő alatt a vörösnyakkenedős úttörők? Csak néhány példát idéznénk, néhány lapot a levelekből, amelyeket vasárnap helyeztek el az elnökség asztalán, a Parlament előtt az úttörőcsapatok küldöttei. Úttörővasutat kapnak a pécsi pajtások, erről szól az egyik jelentés. A felnőttek gondoskodását fejezi ki az is,

ahogyan a pécsi vasutasok előkészítették a vasútvonal építését, de sok ezer úttörő munkája rejtezik a mögött a tizenöt vagonnyi vas mögött, amelyet a pécsi pajtások gyűjtöttek saját vasútvonaluk építésére. A Heves megyeiek beszámolója szerint az úttörők tanulmányi eredménye a tanév végén 0,3 százalékkal magasabb volt az általános iskolák átlagánál, — s ez a legfontosabb. Emellett a kiszesekkel közösen 43 községben építettek sportpályát, 70 000

facsemetét ültettek, 200 000 órát dolgoztak társadalmi munkában az úttörők. Országos mozgalommá nőtt a XI. kerületi, Albertfalva utcai Petőfi Sándor úttörőcsapat kezdeményezése: 7000 tonna vasat gyűjtöttek az ország úttörői az Erzsébet-híd felépítéséhez. A Komárom megyei úttörők a magukramaradt öregek segítségét, gondozását vállalták, az angyalföldiek különböző dokumentumok és a résztvevők elbeszélései alapján kiállítást állítottak össze a XIII. kerületi újjáépítéséről.

Felnőtté lett az úttörőmozgalom, s helyes, ha minden tekintetben így is értékeljük munkáját. Nagy feladatok megoldására képes, s erre az erőre támaszkodni is kell a fiatalok nevelésének minden területén. Az úttörőmozgalom megbecsülését mutatja, hogy az úttörőcsapatok, munkássága szerves része lett az iskolákban folyó tanító-nevelő munkának. De épp a jubileum, s a mozgalom eredményeinek összegezése hívja fel a figyelmünket arra, hogy szavakban talán előbbre járunk, mint tettekben, az úttörőmozgalom tapasztalatainak gyakorlati felhasználásában. A pedagógusok tizezrei fáradoznak az úttörőmozgalomban, méltán mondta rólok Kállai Gyula: *»Elismeréssel és megbecsüléssel tekintünk arra a több ezer pedagógusra és a Kommunista Ifjúsági Szövetségnek azokra a tagjaira, akik a csapatok és rajok vezetőiként áldozatkészen és önzetlenül fáradoztak a vidám, örömteli úttörő élet megteremtéséért«.* Mégis, az iskolák egész sorában nem támaszkodnak még eléggé az úttörőcsapatokban folyó nevelő munkára. Az úttörők százezrei kutatták 1959-ben a Tanácsköztársaság eseményeit, s ennek eredményeként szinte mindenütt megnőtt az érdeklődés a történelem tanulása iránt. Ugyanezt tapasztalhatuk az idén az úttörőmozgalom történetének kutatása közben. Ez pedig arra figyelmeztet, ma már itt az ideje annak, hogy az úttörőmozgalom munkáját egyeztessük a tantervekkel, az iskolák mindennapos tanítómunkájával.

Az úttörőmozgalom legszebb feladata a fiatalok szocialista, hazafias nevelése, s ebben szinte minden úttörőcsapat maradandó eredményeket mutathat fel. Legszebb történelmi hagyományaink ápolását vállalták magukra az úttörők, rendszeresen találkoznak a munkásmozgalom veteránjaival. Hazánk legszebb tájait lá-

togatják a pajtások, az idén nyáron csak Budapestről 20 000 úttörő utazik a Balatonhoz, a Bükkbe, a Mátrába. Sok esetben hiányzik azonban ezekből az utazásokból a tervszerűség, s így az ország sok tája még »fehér folt« úttörőink számára, mint ahogy gyakran alkalmoszerű a tanítási év alatt is a csapatok egy részének hazafias nevelő tevékenysége.

A fokozott tervszerűség követelménye az úttörőmozgalommal szemben ma minden területen jogos kívánság, amelyet éppen a mozgalom tizenöt esztendejének eredményei tesznek megalapozottá és indokoltá. Az úttörőszövetség jól szervezett, jól dolgozó mozgalma az ifjúság nevelésének: ez az ideji úttörő seregzenle legfontosabb tanulsága. S egész társadalmunk érdeke, hogy ezt a mozgalmat gazdag hagyományaihoz méltóan a lehetőségek teljes kihasználásával foglalkoztassuk a mindennapok feladatainak megoldása közben.

Kocsis Tamás